Lieta Nr.11130077814
Lietvedības Nr.K39-0217/15

Spriedums
Latvijas Republikas vārdā

Valmierā 2015.gada 5.jūnijā
Valmieras rajona tiesa:
tiesnesis A.Melbergs
ar tiesas sēdes sekretāri S.Smirnovu,
piedaloties prokurorei V.Žērbelei
un aizstāvim N.Pētersonam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā /pers. B/, personas kods /personas kods/, tiek apsūdzēts Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, 180.panta pirmajā daļā, 177.[1] panta pirmajā daļā, 193.[1] panta pirmajā daļā, 193.[1] panta otrajā daļā un 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, un

k o n s t a t ē j a :

Apsūdzētais/pers. B/ ieguva svešu mantu, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos un ar viltu (krāpšana).

Proti apsūdzētais /pers. B/, izmantojot apstākli, ka no 2013.gada decembra mēneša viņš bija parādā /pers. D/ Ls 16, 2014.gadā, līdz 21.maijam, pārliecināja /pers. D/ par kredīta ņemšanas nepieciešamību, lai tādējādi atdotu savu parādu, radot /pers. D/ šajā darījumā personisko ieinteresētību. Apsūdzētais/pers. B/, realizējot savu prettiesisko nolūku, ļaunprātīgi izmantojot /pers. D/ uzticēšanos, ar atļauju /pers. D/ vārdā noformēt naudas aizdevumu ātrajā kredītā un labprātīgi iedotos „Swedbank" internetbankas datus, kā arī ar viltu, neatklājot /pers. D/, ka apsūdzētais /pers. B/ veiks vairākus naudas aizņēmumus, neatklāja naudas aizņēmumu kopsummu, kā arī faktu, ka ātrajos kredītos paņemto naudas summu apsūdzētais /pers. B/ neatdos ne pašam /pers. D/, ne kredītiestādei, jo apsūdzētajam /pers. B/ ne tikai nebija tik lielu pastāvīgu ienākumu, bet arī 2014.gada 10.maijā bija stājies spēkā Valmieras rajona tiesas spriedums, ar kuru no apsūdzētā /pers. B/ par labu akciju sabiedrībai „4finance" jau bija piedzīta materiālā kaitējuma kompensācija EUR 484,49, panāca /pers. D/ labprātīgu piekrišanu izmantot /pers. D/ personas datus kredītu noformēšanai un labprātīgi iedotos internetbankas rekvizītus saņemto kredītu pārskaitīšanai no /pers. D/ bankas konta uz savējo.

Apsūdzētais/pers. B/ 2014.gada 21.maijā kopā ar /pers. D/ aizgāja uz Vidzemes augstskolas integrēto bibliotēku, Valmierā, Cēsu ielā 4, kur plkst.17.02 apsūdzētais /pers. B/, ievadot automatizētā datu apstrādes sistēmā /pers. D/ „Swedbank" internetbankas datus, /pers. D/ vārdā noformēja naudas aizņēmumu akciju sabiedrības „4finance" internetvietnē Vivus.lv EUR 400, apstiprinot aizdevuma līguma Nr.9818992001 nosacījumus, un norēķinājās no /pers. D/ bankas konta Nr./konta Nr./ EUR 0,01 apmērā.

Apsūdzētais/pers. B/, izmantojot aizdevuma līguma /līguma nr./ nosacījumus, palielināja aizdevuma summu par EUR 20, bet mazliet vēlāk – vēl par EUR 5. Pēc tam apsūdzētais /pers. B/ ar turpinātu nodomu iegūt pēc iespējas lielāku naudas summu /pers. D/ vārdā plkst.18.04, ievadot automatizētā datu apstrādes sistēmā /pers. D/ „Swedbank" internetbankas datus, viņa vārdā noformēja naudas aizņēmumu akciju sabiedrības „4finance" internetvietnē SMScredit.lv EUR 300, apstiprinot kredīta Nr./kredīta nr./ nosacījumus.

Apsūdzētais/pers. B/ pēc kredītu saņemšanas ar /pers. D/ atļauju pēc plkst.17.25 veica naudas pārskaitījumu EUR 400, bet pēc plkst.18.05 veica naudas pārskaitījumu EUR 310 no /pers. D/ bankas konta /konta Nr./ uz savu „Swedbank" bankas kontu /konta Nr./. Apsūdzētais/pers. B/ EUR 15 pēc iepriekšējās vienošanās ar /pers. D/ atstāja viņa kontā, tādējādi atdodot 2013.gada decembra parādu Ls 16.

Apsūdzētā/pers. B/ rīcības rezultātā /pers. D/ tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 710.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ ieguva svešu mantu, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos un ar viltu (krāpšana).

Proti, apsūdzētais /pers. B/ 2014.gada 16.jūnijā, kopā ar /pers. F/ atrodoties valsts SIA „Strenču psihoneiroloģiskā slimnīca", ļaunprātīgi izmantojot /pers. F/ uzticēšanos, ar atļauju viņa vārdā noformēt naudas aizdevumu ātrajā kredītā un labprātīgi iedotos „Swedbank" internetbankas datus, kā arī ar viltu, neatklājot /pers. F/, ka apsūdzētais /pers. B/ veiks vairākus naudas aizņēmumus, neatklāja naudas aizņēmumu kopsummu, kā arī faktu, ka ātrajos kredītos paņemto naudas summu apsūdzētais /pers. B/ neatdos ne pašam /pers. F/, ne kredītiestādei, jo apsūdzētajam /pers. B/ ne tikai nebija tik lielu pastāvīgu ienākumu, bet arī 2014.gada 10.maija bija stājies spēkā Valmieras rajona tiesas spriedums, ar kuru no apsūdzētā /pers. B/ par labu akciju sabiedrībai „4finance" jau bija piedzīta materiālā kaitējuma kompensācija EUR 484,49, panāca /pers. F/ labprātīgu piekrišanu izmantot viņa personas datus kredītu noformēšanai un labprātīgi iedotos internetbankas rekvizītus saņemto kredītu pārskaitīšanai no /pers. F/ bankas konta uz savējo.

Apsūdzētais/pers. B/ 2014.gada 16.jūnijā, atrodoties valsts SIA „Strenču psihoneiroloģiskā slimnīca", plkst.20.00.01, ievadot automatizētā datu apstrādes sistēmā /pers. F/ „DNB" internetbankas datus, /pers. F/ vārdā noformēja naudas aizņēmumu akciju sabiedrības „4finance" internetvietnē Vivus.lv EUR 420, apstiprinot aizdevuma līguma /līguma nr./nosacījumus, norēķinājās no /pers. F/ bankas konta Nr. /konta nr./4 EUR 0,01 apmērā.

Apsūdzētais/pers. B/ ar turpinātu nodomu iegūt pēc iespējas lielāku naudas summu /pers. F/ vārdā plkst.20.42.10, ievadot automatizētā datu apstrādes sistēmā /pers. F/ „DNB" internetbankas datus, /pers. F/ vārdā noformēja naudas aizņēmumu akciju sabiedrības „4finance" internetvietnē SMScredit.lv EUR 20, apstiprinot kredīta /kredīta nr./ nosacījumus, norēķinājās no /pers. F/ bankas konta /konta nr./ EUR 0,01 apmērā.

Apsūdzētais/pers. B/ 2014.gada 17.jūnijā, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, pēc kredītu saņemšanas veica naudas

pārskaitījumu EUR 435 no /pers. F/ bankas konta Nr./konta nr./ uz /pers. G/ (personas, kura 2014.gada jūnija mēnesī ar pārtraukumiem arī ārstējās valsts SIA „Strenču psihoneiroloģiskā slimnīca") bankas kontu /konta nr./. Ņemot vērā starpbanku darījumus, /pers. G/ kontā nauda EUR 435 tika ieskaitīta 2014.gada 18.jūnijā. Līdz ar to apsūdzētais /pers. B/ 2014.gada 18.jūnijā, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, divos maksājumos, attiecīgi – EUR 200 un EUR 235, veica naudas pārskaitījumu no /pers. G/ bankas konta /konta nr./ uz savu „Swedbank" bankas kontu /konta nr./.

Apsūdzētā/pers. B/ rīcības rezultātā /pers. F/ tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 440.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ ieguva svešu mantu nelielā apmērā, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos un ar viltu (krāpšana nelielā apmērā).

Proti, apsūdzētais /pers. B/ 2014.gada jūnija mēnesī, kopā ar /pers. F/ atrodoties valsts SIA „Strenču psihoneiroloģiskā slimnīca", izmantojot apstākli, ka arī pašam /pers. F/ bija nepieciešama nauda obligāto maksājumu veikšanai, 2014.gada 18.jūnijā pārliecināja /pers. F/ par atkārtota kredīta ņemšanas nepieciešamību, lai tādējādi /pers. F/ varētu veikt savus obligātos maksājumus, radot /pers. F/ šajā darījumā personisko ieinteresētību. Apsūdzētais/pers. B/, realizējot savu prettiesisko nolūku, ļaunprātīgi izmantojot /pers. F/ uzticēšanos, ar atļauju viņa vārdā noformēt naudas aizdevumu ātrajā kredītā un labprātīgi iedotos „DNB" internetbankas datus, kā arī ar viltu, neatklājot /pers. F/ faktu, ka apsūdzētais /pers. B/ ātrajos kredītos paņemto naudas summu neatdos ne pašam /pers. F/, ne kredītiestādei, jo apsūdzētajam /pers. B/ ne tikai nebija tik lielu pastāvīgu ienākumu, bet arī 2014.gada 10.maijā bija stājies spēkā Valmieras rajona tiesas spriedums, ar kuru no apsūdzētā /pers. B/ par labu akciju sabiedrībai „4finance" jau bija piedzīta materiālā kaitējuma kompensācija EUR 484,49, panāca /pers. F/ labprātīgu piekrišanu izmantot viņa personas datus kredītu noformēšanai un labprātīgi iedotos internetbankas rekvizītus saņemto kredītu pārskaitīšanai no /pers. F/ bankas konta uz savējo.

Apsūdzētais/pers. B/ 2014.gada 18.jūnijā plkst.12.24.54, atrodoties valsts SIA „Strenču psihoneiroloģiskā slimnīca", ievadot automatizētā datu apstrādes sistēmā /pers. F/ „DNB" internetbankas datus, izmantojot akciju sabiedrības „4finance" internetvietnē SMScredit.lv aizdevuma kredīta /kredīta nr./ nosacījumus, palielināja aizdevuma summu par EUR 280.

Apsūdzētais/pers. B/ pēc kredīta saņemšanas ar /pers. F/ atļauju pēc plkst.12.25.08 veica naudas pārskaitījumu EUR 230 no /pers. F/ bankas konta /konta nr./uz savu „Swedbank" bankas kontu /konta nr./. Apsūdzētais/pers. B/ EUR 50 pēc iepriekšējās vienošanās ar /pers. F/ atstāja /pers. F/ kontā.

Apsūdzētā/pers. B/ rīcības rezultātā /pers. F/ tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 230.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ ieguva tādus datus, kas dod iespēju nelikumīgi izmantot maksāšanas līdzekli.

Proti, apsūdzētais /pers. B/ 2014.gadā, laika posmā no 1. līdz 4.augustam, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā datumā, ļaunprātīgi izmantojot /pers. H/ viesmīlību, atrodoties /pers. H/ dzīvesvietā, /adrese/, iedzīvošanās nolūkā nolaupīja no /pers. H/ maka viņai piešķirtos „Swedbank" i-bankas kodu karti ar PIN kodu, tos pārrakstot, tādējādi iegūstot tikai /pers. H/ bankas piešķirto tiesību identifikatoru – datu, kas dod tiesības izmantot maksāšanas līdzekli.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 193.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ ieguva svešu mantu, apzināti ievadot automatizētā datu apstrādes sistēmā nepatiesus datus, lai ietekmētu tās resursu darbību (datorkrāpšana). Tāpat apsūdzētais /pers. B/ izmantoja tādus datus, kas dod iespēju nelikumīgi izmantot maksāšanas līdzekli (noziedzīgo nodarījumu ideālā kopība).

Proti, apsūdzētais /pers. B/, lai uzlabotu savu materiālo stāvokli, 2014.gada 4.augustā aizgāja uz Vidzemes augstskolas integrēto bibliotēku, Valmierā, Cēsu ielā 4, kur ar turpinātu vienotu nodomu plkst.14.16.55, ievadot apzināti nepatiesus datus automatizētā datu apstrādes sistēmā, reģistrējot profilu internetvietnē „Vivus.lv" ar /pers. H/ personas datiem (personas kods) un apstiprinot profilu, autentificējās akciju sabiedrības „Swedbank" datorsistēmā, izmantojot tikai /pers. H/ bankas piešķirto tiesību identifikatoru – datu, kas dod tiesības izmantot maksāšanas līdzekli, /pers. H/ vārdā noformēja naudas aizņēmumu akciju sabiedrībā „4finance" EUR 300, apstiprinot aizdevuma līguma /līguma nr./nosacījumus, lai veiktu akciju sabiedrības „4finance" piešķirtā kredīta pārskaitījumu no /pers. H/ bankas konta /konta nr./uz savējo, un plkst.14.34.09, ievadot apzināti nepatiesus datus automatizētā datu apstrādes sistēmā, reģistrējot profilu internetvietnē „SMScredit.lv" ar /pers. H/ personas datiem (personas kods) un apstiprinot profilu, autentificējās akciju sabiedrības „Swedbank" datorsistēmā, izmantojot tikai /pers. H/ bankas piešķirto tiesību identifikatoru – datu, kas dod tiesības izmantot maksāšanas līdzekli, /pers. H/ vārdā noformēja naudas aizņēmumu akciju sabiedrība „4finance" EUR 300, apstiprinot kredīta /kredīta nr./ nosacījumus, lai veiktu akciju sabiedrības „4finance" piešķirtā kredīta pārskaitījumu no /pers. H/ bankas konta /konta nr./uz savējo.

Apsūdzētā/pers. B/ rīcības rezultātā akciju sabiedrībai „4finance" tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 600.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 177.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 193.[1] panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli.

Proti, apsūdzētais /pers. B/ ar turpinātu vienotu nodomu 2014.gada 4.augustā, atrodoties Vidzemes augstskolas integrētajā bibliotēkā, Valmierā, Cēsu ielā 4, laikā no plkst.14.16.56 līdz plkst.14.33.57, nelikumīgi izmantojot /pers. H/ internetbankas programmatūru – maksāšanas līdzekli (saskaņā ar Kredītiestāžu likuma 1.panta 38.punktu), apstiprināja internetvietnes „Vivus.lv" aizdevuma līguma /līguma nr./nosacījumus, norēķinoties no /pers. H/ bankas konta Nr./konta numurs/ EUR 0,01 apmērā, kā arī laikā no plkst.14.34.10 līdz plkst.14.48.32, apstiprinot internetvietnes „SMScredit.lv" kredīta /kredīta nr./ nosacījumus, norēķinājās no /pers. H/ bankas konta Nr./konta numurs/ EUR 0,01 apmērā, bet plkst.14.39.58 un plkst.14.52.36 veica naudas pārskaitījumu no /pers. H/ bankas konta /konta Nr./, ikreiz – EUR 300, uz savu „Swedbank" bankas kontu /konta Nr./.

Apsūdzētā/pers. B/ rīcības rezultātā /pers. H/ tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 0,02.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli.

Proti, apsūdzētais /pers. B/ 2014.gada 6.augustā, turpinot ļaunprātīgi izmantot /pers. H/ viesmīlību un /pers. H/ uzticēto, viņai „Swedbank" bankas piešķirto tiesību identifikatoru – datu, kas dod tiesības izmantot maksāšanas līdzekli, lai uzlabotu savu materiālo stāvokli, ar turpinātu vienotu nodomu 2014.gada 6.augustā plkst.8.52.25 un plkst.9.34.39, kā arī 2014.gada 7.augustā plkst.22.13.36, atrodoties /pers. H/ dzīvesvietā, /adrese/, izmantojot automatizēto datu apstrādes sistēmu un /pers. H/ „Swedbank" internetbankas programmatūru – maksāšanas līdzekli (saskaņā ar Kredītiestāžu likuma 1.panta 38.punktu), autentificējās akciju sabiedrības „Swedbank"

datorsistēmā, izmantojot tikai /pers. H/ bankas piešķirto tiesību identifikatoru – datu, kas dod tiesības izmantot maksāšanas līdzekli, un veica naudas pārskaitījumu no /pers. H/ bankas konta /konta Nr./, attiecīgi – EUR 100, EUR 100 un EUR 7,53, uz savu „Swedbank" bankas kontu /konta Nr./.

Apsūdzētā/pers. B/ rīcības rezultātā /pers. H/ tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 207,53.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ ieguva tādus datus, kas dod iespēju nelikumīgi izmantot maksāšanas līdzekli.

Proti, apsūdzētais /pers. B/ 2014.gadā, laika posmā no septembra mēneša līdz 4.oktobrim, izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā datumā, ilgstoši ciemojoties un uzturoties /pers. I/ dzīvesvietā, /adrese/, izmantojot /pers. I/ prombūtni, iedzīvošanās nolūkā nolaupīja dzīvoklī brīvi pieejamos, /pers. I/ piešķirtos „Swedbank" i-bankas kodu karti ar PIN kodu – tos pārrakstot, tādējādi iegūstot tikai /pers. I/ bankas piešķirto tiesību identifikatoru – datu, kas dod tiesības izmantot maksāšanas līdzekli.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 193.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. B/ nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli.

Proti, apsūdzētais /pers. B/ 2014.gada 9.oktobrī ap plkst.17.04.25 un 2014.gada 10.oktobrī ap plkst.08.56.46 ar turpinātu nodomu, autentificējās akciju sabiedrības „Swedbank" datorsistēmā, izmantojot tikai /pers. I/ bankas piešķirto tiesību identifikatoru – datu, kas dod tiesības izmantot maksāšanas līdzekli, lai veiktu /pers. I/ piederošās naudas pārskaitījumu no /pers. I/ bankas konta /konta nr./uz savējo, izmantojot savā portatīvajā datorā automatizēto datu apstrādes sistēmu un /pers. I/ „Swedbank" internetbankas programmatūru – maksāšanas līdzekli (saskaņā ar Kredītiestāžu likuma 1.panta 38.punktu), veica naudas pārskaitījumu no /pers. I/ bankas konta /konta nr./, attiecīgi – EUR 178 un EUR 0,68, uz savu „Swedbank" bankas kontu /konta nr./.

Apsūdzētā/pers. B/ rīcības rezultātā /pers. I/ tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 178,68.

Ar šādu savu rīcību apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Cietušais/pers. H/ ir iesniedzis kriminālprocesā kompensācijas pieteikumu par kompensācijas EUR 710 piedziņu.

Cietušais/pers. F/ ir iesniedzis kriminālprocesā kompensācijas pieteikumu par kompensācijas EUR 665 piedziņu.

Cietusī/pers. H/ ir iesniegusi kriminālprocesā kompensācijas pieteikumu par kompensācijas EUR 207,55 piedziņu.

Cietušais/pers. I/ ir iesniedzis kriminālprocesā kompensācijas pieteikumu par kompensācijas EUR 178,68 piedziņu.

Cietušais akciju sabiedrība „4finance" ir iesniedzis kriminālprocesā kompensācijas pieteikumu par kompensācijas EUR 635,65 piedziņu.

Tiesas izmeklēšanas laikā apsūdzētais /pers. B/ (turpmāk sprieduma tekstā – apsūdzētais) savu vainu Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, 177.[1] panta pirmajā daļā, 180.panta pirmajā daļā, 193.[1] panta pirmajā daļā, 193.[1] panta otrajā daļā un 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā atzina.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītie nodarījumi par cietušajiem /pers. D/, /pers. I/ un /pers. F/ (pirmajā gadījumā) piederošās naudas nolaupīšanu ir pareizi kvalificēti saskaņā ar Krimināllikuma 177.panta pirmo daļu, jo apsūdzētais izdarīja svešas mantas (mantas ekvivalenta – naudas) iegūšanu, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos un ar viltu, proti, izdarīja krāpšanu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums par cietušajam /pers. F/ (otrajā gadījumā) piederošās naudas nolaupīšanu ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 180.panta pirmo daļu, jo apsūdzētais izdarīja svešas mantas (mantas ekvivalenta – naudas) nelielā apmērā iegūšanu, ļaunprātīgi izmantojot uzticēšanos un ar viltu, proti, izdarīja krāpšanu nelielā apmērā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums par cietušajam akciju sabiedrībai „4finance" piederošās naudas nolaupīšanu ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 177.[1] panta pirmo daļu, jo apsūdzētais izdarīja svešas mantas (mantas ekvivalenta – naudas) iegūšanu, apzināti ievadot automatizētā datu apstrādes sistēmā nepatiesus datus, lai ietekmētu tās resursu darbību, proti, izdarīja datorkrāpšanu.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītie nodarījumi par sveša maksāšanas līdzekļa izmantošanu ir pareizi kvalificēti saskaņā ar Krimināllikuma 193.panta otro daļu, jo apsūdzētais nelikumīgi izmantoja svešu maksāšanas līdzekli.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītie nodarījumi par maksāšanas līdzekļu datu iegūšanu ir pareizi kvalificēti saskaņā ar Krimināllikuma 193.[1] panta pirmo daļu, jo apsūdzētais ieguva tādus datus, kas dod iespēju nelikumīgi izmantot svešu maksāšanas līdzekli.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā izdarītais nodarījums par maksāšanas līdzekļu datu izmantošanu ir pareizi kvalificēts saskaņā ar Krimināllikuma 193.[1] panta otro daļu, jo apsūdzētais izmantoja tādus datus, kas dod iespēju nelikumīgi izmantot svešu maksāšanas līdzekli.

Tiesa secina, ka apsūdzētā vaina visu spriedumā iepriekš minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta. Apsūdzētais par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem ir sodāms.

Nosakot soda veidu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu un apsūdzētā personību, bet soda mēru – saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta trešo daļu – atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, 177.[1] panta pirmajā daļā, 180.panta pirmajā daļā un 193.[1] panta pirmajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus kā mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu likumdevējs ir klasificējis Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā un 193.[1] panta otrajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus kā smagu noziegumu.

Ar apsūdzētā izdarītajiem, Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā, 177.[1] panta pirmajā daļā un 180.panta pirmajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem tika aizskartas cietušo mantiskās intereses. Tāpat ar tiem cietušajiem tika nodarīti materiālie zaudējumi.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2014.gada 21.maijā, cietušajam /pers. D/ tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 710.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2014.gada 16.jūnijā, cietušajam /pers. F/ tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 440.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu cietušajam /pers. F/ tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 230.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 177.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu cietušajam akciju sabiedrībai

„4finance" tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 600.

Ar apsūdzētā izdarītajiem, Krimināllikuma 193.[1] panta pirmajā daļā, 193.[1] panta otrajā daļā un 193.panta otrajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem tika aizskartas valsts tautsaimniecības intereses finanšu jomā. Turklāt ar apsūdzētā izdarītajiem, Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem cietušajiem tika nodarīti materiālie zaudējumi.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2014.gada 4.augustā, cietušajai /pers. H/ tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 0,02.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2014.gada 6.augustā, cietušajai /pers. H/ tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 207,53.

Ar apsūdzētā izdarīto, Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2014.gada 9. un 10.oktobrī, cietušajam /pers. I/ tika nodarīti materiālie zaudējumi EUR 178,68.

Tiesa nekonstatēja to, ka apsūdzētais līdz tiesas sēdei būtu atlīdzinājis cietušajiem ar noziedzīgajiem nodarījumiem nodarītos materiālos zaudējumus.

Pārbaudot apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, ir noskaidrots sekojošais. Apsūdzētais pirms šo noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas bija vienu reizi sodīts. Proti, apsūdzētais bija sodīts ar Valmieras rajona tiesas 2014.gada 15.aprīļa spriedumu par divu Krimināllikuma 177.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu un četru Krimināllikuma 15.panta ceturtajā daļā-177.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu galīgais sods apsūdzētajam pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikts – piespiedu darbs uz simt piecdesmit stundām. Ar Valmieras rajona tiesas 2014.gada 8.decembra lēmumu apsūdzētajam neizciestais piespiedu darbs – simt piecdesmit stundas ir aizstāts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz trīsdesmit septiņām dienām (minētais sods ir izciests) (lietas pirmā sējuma 187.-191., 198.-202. un 203.-206.lapas). Apsūdzētais ir sodīts ar Valmieras rajona tiesas 2015.gada 24.aprīļa spriedumu par divu Krimināllikuma 177.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu un divu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu galīgais sods apsūdzētajam pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ir noteikts – piespiedu darbs uz divsimt desmit stundām (spriedums ir stājies spēkā 2015.gada 19.maijā). Apsūdzētais ir izcietis trīsdesmit divas stundas no piespriestā piespiedu darba (lietas otrā sējuma 67. un 69.-71.lapas). Apsūdzētajam pašlaik ir trīsdesmit seši gadi. Apsūdzētais ir otrās grupas invalīds. Apsūdzētajam ir piešķirts trūcīgas personas statuss (lietas otrā sējuma 72.lapa). Apsūdzētais ir reģistrējies Nodarbinātības valsts aģentūras uzskaitē kā darba meklētājs (lietas 73.lapa).

Tiesa ņem vērā arī lietā esošās ziņas par apsūdzētā veselības stāvokli. No kriminālllietā esošās SIA „Vidzemes slimnīca" izziņas ir redzams, ka apsūdzētais narkologa uzskaitē neatrodas. Apsūdzētais kopš 1998.gada atrodas psihiatra uzskaitē ar Dg. Vienkārša šizofrēnija, nepārtraukti noritoša, depresīvs sindroms (lietas pirmā sējuma 195.lapa). No apsūdzētajam kriminālprocesā noteiktās ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās-tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinuma izriet, ka apsūdzētais slimo ar hronisku psihisku slimību – vienkāršu šizofrēniju. Pašlaik apsūdzētajam ir remisijas stāvoklis. Apsūdzētais noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas un ekspertīzes laikā varēja saprast un vadīt savu darbību. Apsūdzētajam piemīt individuālās psiholoģiskās īpatnības – viegli provocējamas negatīvas reakcijas, sabiedrībā pieņemto normu ignorēšana, iekšēja spriedze, nervozitāte, sociālās adaptācijas traucējumi, kas varēja izpausties noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas laikā (lietas pirmā sējuma 225.-233.lapas).

Tiesa ņem vērā arī ziņas, kas par apsūdzētā personību ir norādītas Valsts probācijas dienesta Valmieras teritoriālās struktūrvienības izvērtēšanas ziņojumā. Saskaņā ar Valsts probācijas dienesta Valmieras teritoriālās struktūrvienības izvērtēšanas ziņojuma kopsavilkumu apsūdzētais dzīvo Valmieras pašvaldības Sociālā dienesta piešķirtajā sociālās mājas dzīvoklī. Apsūdzētajam nav ģimenes un trūkst atbalsta personas, kas pie noteiktiem apstākļiem var būt kā kriminogēnu uzvedību veicinošs faktors. Apsūdzētajam nav sociālo iemaņu, lai sadalītu savus finanšu līdzekļus pamatvajadzību nodrošināšanai. Apsūdzētais ikdienas pamatvajadzību apmierināšanai izvēlas nelikumīgus, sistemātiskus veidus, kas ir būtisks riska faktors apsūdzētā kriminogēnajai uzvedībai. Tādēļ iespējamās uzraudzības laikā loma atkārtotai noziedzīgu nodarījumu novēršanai, kas var būt vērsti uz mantiska rakstura noziegumiem, būs apsūdzētā motivēšanai uzsākt oficiāli reģistrētas darba attiecības vai stāties Nodarbinātības valsts aģentūras uzskaitē, pildot Valsts probācijas dienesta norādījumus, kas vērsti uz legālu iztikas līdzekļu gūšanu vai sadzīves jautājumu risināšanu sociāli pieņemamā veidā. Apsūdzētajam ir lietderīgas savai izpratnei atbilstošas brīvā laika pavadīšanas nodarbes, lai gan sociālie tīkli ir arī risks jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanai. Apsūdzētajam nav draugu, kuri var veicināt sociāli atbalstāmu uzvedību. Apsūdzētā gadījumā draugu neesamība var būt kā kriminogēnu uzvedību veicinošs un slimības saasinājuma faktors, jo apsūdzētais jūtas vientuļš, un apsūdzētajam ir diagnoze – depresīvs sindroms. No apsūdzētā rīcības izpausmes var secināt, ka viņa uzvedība veidojusies arī sociālās vides iespaidā, augot internātskolā, bērnunamā, audžuģimenē, no kuras divas reizes ticis atdots atpakaļ bērnunamā, nepārtraukti progresējot slimībai, vairākkārt ilgstoši ārstējoties psihoneiroloģiskajā slimnīcā. Tādēļ apsūdzētajam ir domāšanas kļūdas, sociālo iemaņu trūkums, un apsūdzētais neprot savas problēmas risināt sociāli pieņemamā veidā, kā arī neprot veidot attiecības ar apkārtējiem, jūtas vientuļš. Apsūdzētajam nav pozitīvu, atbalstošu resursu, kas veidotu sociāli atbalstāmu uzvedību. Apsūdzētajam trūkst problēmu risināšanu prasmju, un to trūkums nopietni traucē ikdienas funkcionēšanā, kas būtiski veicina kriminogēnu uzvedību. Pozitīvais resurss ir apstāklis, ka apsūdzētais atzīst, ka turpmāk ievēros un pildīs ārsta-psihiatra norādījumus, un domā, ka tad varēs kontrolēt savu uzvedību, kā arī bailes no ieslodzījuma, kas varētu atturēt apsūdzēto no kriminogēnas uzvedības. Apsūdzētais ir motivēts pārmaiņām, bet nav nevienas atbalstošas personas. Lai veicinātu apsūdzētā tiesisku uzvedību un problēmu risināšanas prasmes iespējamās uzraudzības laikā ievērojama loma atkārtotai noziedzīgu nodarījumu novēršanai ir palīdzēt apsūdzētajam izprast viņa uzvedības problēmu rašanās cēloņus un motivēt viņu uz pozitīvām pārmaiņām. Līdz ar to būtu lietderīgi strādāt ar apsūdzēto individuāli. Pozitīvi ir vērtējams faktors, ka apsūdzētais savu vainu atzīst, nožēlo izdarīto un vēlas atlīdzināt cietušajiem zaudējumus. Iegūtā informācija liecina, ka apsūdzētais, kas, iespējams, ir sakarā ar slimības diagnozi un nepārtrauktību, nesaskata cēloņsakarības starp savu rīcību un tās izpausmi kriminogēnā domāšanā, kas veicina apdraudējumu sabiedrības drošībai. Apsūdzētajam nopietnie garīgās veselības traucējumi noteiktos apstākļos var būt risks jauna noziedzīga nodarījuma izdarīšanai. Tādēļ ir pozitīvi vērtējams faktors, ka apsūdzētais pilda ārsta norādījumus (lietas otrā sējuma 60.-63.lapas).

Atbildību mīkstinoši apstākļi, kas minēti Krimināllikuma 47.panta pirmajā daļā, apsūdzētā rīcībā netika konstatēti.

Tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu kā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā attiecībā uz visiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem atzīst apsūdzētā tiesas sēdē pausto vaļsirdīgo atzīšanos un izdarītā nožēlošanu.

Atbildību pastiprinošais apstāklis apsūdzētā rīcībā attiecībā uz visiem apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem

saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu – tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Tiesa secina, ka tiesai nav pamata konstatēt apsūdzētā rīcībā Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 3.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli – to, ka noziedzīgais nodarījums ir izdarīts, izmantojot citas personas uzticību, un Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 11.punktā paredzēto atbildību pastiprinošo apstākli – to, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts mantkārīgu tieksmju dēļ (minētais ir norādīts lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai). Tiesa šajā sakarā ņem vērā to, ka mantkārība ir vadošais motīvs noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, par kuriem apsūdzētajam ir celta apsūdzība. Savukārt citas personas uzticības izmantošana ir krāpšanas un datorkrāpšanas noziedzīgā nodarījuma sastāva elements. Turklāt tiesa ņem vērā to, ka apsūdzētajam celtajā apsūdzībā attiecībā uz Krimināllikuma 193. un 193.[1] pantu attiecīgajās daļās paredzētajiem noziedzīgajiem nodarījumiem nav minēts apstāklis, ka apsūdzētais būtu izmantojis citas personas uzticību.

Krimināllikuma 177.panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Krimināllikuma 177.[1] panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Krimināllikuma 193.panta otrās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Krimināllikuma 193.[1] panta pirmās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz trim gadiem, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu.

Krimināllikuma 193.[1] panta otrās daļas sankcija kā sodu paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem, īslaicīgu brīvības atņemšanu, piespiedu darbu vai naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

Tiesa, ņemot vērā iepriekš izklāstītos apstākļus, atzīst, ka apsūdzētais par Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2014.gada 21.maijā, ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz septiņiem mēnešiem. Apsūdzētais par Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2014.gada 16.jūnijā, ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz pieciem mēnešiem. Apsūdzētais par Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz četriem mēnešiem. Apsūdzētais par Krimināllikuma 193.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2014.gadā, laika posmā no 1. līdz 4.augustam, ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem. Apsūdzētais par Krimināllikuma 177.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem. Apsūdzētais par Krimināllikuma 193.[1] panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskāciju. Apsūdzētais par Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2014.gada 4.augustā, ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskāciju. Apsūdzētais par Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2014.gada 6. un 7.augustā, ir sodāms ar brīvības atņemšanu sešiem mēnešiem, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskāciju. Apsūdzētais par Krimināllikuma 193.[1] panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2014.gadā, laika posmā no septembra līdz 4.oktobrim, ir sodāms ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem mēnešiem. Apsūdzētais par Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, kas izdarīts 2014.gada 9. un 10.oktobrī, ir sodāms ar brīvības atņemšanu uz pieciem mēnešiem, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskāciju.

Tiesa, ņemot vērā ar apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem radīto kaitējumu, kā arī to, ka apsūdzētais neilgā laika posmā ir izdarījis desmit noziedzīgus nodarījumus, secina, ka soda mērķis šajā gadījumā nav sasniedzams, nosakot apsūdzētajam kādu no attiecīgo pantu daļās paredzētajiem vieglāka soda veidiem.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais soda veids un apmērs ir samērīgs un pietiekams, lai panāktu kriminālatiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais ir izdarījis desmit patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, t.sk., smagus noziegumus, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās un trešās daļas noteikumiem apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, ka apsūdzētais ir izdarījis sešus mazāk smagus noziegumus un četrus smagus noziegumus, ar apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem radīto kaitējumu, ka ar apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem tika aizskartas cietušo mantiskās intereses, tika apdraudētas tautsaimniecības intereses finanšu jomā, kā arī cietušajiem tika nodarīti materiālie zaudējumi, ziņas par apsūdzētā personību, t.sk., ziņas par apsūdzētā veselības stāvokli, atbildību mīkstinošo un atbildību pastiprinošo apstākli apsūdzētā rīcībā, kā arī ievērojot par katru no noziedzīgajiem nodarījumiem noteiktā soda veidu un apmēru, secina, ka šajā gadījumā ir piemērojami vislabvēlīgākie Krimināllikuma 50.panta trešās daļas noteikumi par piespriesto sodu daļēju saskaitīšanu. Galīgais sods apsūdzētajam pēc noziedzīgo nodarījumu kopības ir nosakāms – brīvības atņemšana uz vienu gadu diviem mēnešiem.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais galīgā soda pēc noziedzīgo nodarījumu kopības apmērs ir pietiekams un samērīgs, lai panāktu kriminālatiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi. Tāpat tas atbilst visiem lietā noskaidrotajiem apstākļiem, kas saskaņā ar likumu ir ņemami vērā, nosakot sodu.

Tiesa, ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu, ka apsūdzētais ir izdarījis sešus mazāk smagus noziegumus un četrus smagus noziegumus, ar apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem radīto kaitējumu, ka ar apsūdzētā izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem tika aizskartas cietušo mantiskās intereses, tika apdraudētas tautsaimniecības intereses finanšu jomā, kā arī cietušajiem tika nodarīti materiālie zaudējumi, tomēr nodarīto kaitējumu nevar uzskatīt par tādu, lai apsūdzēto resocializācijas nolūkā būtu nepieciešams ievietot brīvības atņemšanas iestādē, apsūdzētā personību, ka apsūdzētais agrāk nav sodīts ar brīvības atņemšanu, ziņas par apsūdzētā veselības stāvokli, ņemot vērā atbildību mīkstinošo apstākli apsūdzētā rīcībā, un to, ka apsūdzētais noteiktu laiku kriminālprocesā ir atradies apcietinājumā, ieguva pārliecību tam, ka apsūdzētais, neizciešot viņam piespriesto sodu, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus. Tādējādi tiesa secina, ka, nosakot sodu, ir piemērojami Krimināllikuma 55.panta noteikumi, un apsūdzētais ir notiesājams nosacīti, nosakot pārbaudes laiku uz vienu gadu sešiem mēnešiem.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētais šos noziedzīgos nodarījumus ir izdarījis pirms Valmieras rajona tiesas 2015.gada 24.aprīļa

sprieduma spēkā stāšanās, turklāt apsūdzētais ar šo spriedumu un Valmieras rajona tiesas 2015.gada 24.aprīļa spriedumu ir notiesāts arī par smagu noziegumu izdarīšanu, atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās, trešās un piektās daļas noteikumiem apsūdzētajam ir nosakāms galīgais sods pēc šā sprieduma un Valmieras rajona tiesas 2015.gada 24.aprīļa sprieduma.

Tiesa, ņemot vērā ņemot vērā apsūdzētā izdarīto noziedzīgo nodarījumu, par kuriem taisīti spriedumi, raksturu un radīto kaitējumu, kas aprakstīts tiesas spriedumos, apsūdzētā personību raksturojošās ziņas, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus apsūdzētā rīcībā, kas konstatēti spriedumos, kā arī ar spriedumiem noteiktā soda veidu un apmēru, secina, ka, nosakot apsūdzētajam galīgo sodu pēc spriedumu kopības, šajā gadījumā ir piemērojami Krimināllikuma 50.panta trešās daļas noteikumi par piespriesto sodu pilnīgu saskaitīšanu.

Tiesa uzskata, ka iepriekš minētais galīgā soda pēc spriedumu kopības apmērs ir pietiekams un samērīgs, lai panāktu krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu un sasniegtu soda mērķi. Tāpat tas atbilst visiem lietā noskaidrotajiem apstākļiem, kas saskaņā ar likumu ir ņemami vērā, nosakot sodu.

Tiesa, ņemot vērā to, ka krimināllietas iztiesāšana pēc būtības ir pabeigta, un apsūdzētajam tiek noteikts sods, kas nav saistīts ar reālu brīvības atņemšanu, atzīst, ka apsūdzētajam kriminālprocesā piemērotie drošības līdzekļi – pieteikšanos noteiktajā laikā policijā un aizliegums izbraukt no valsts ir atceļami.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturtās daļas noteikumiem apsūdzētajam brīvības atņemšanas soda laikā ir ieskaitāms kriminālprocesā apcietinājumā pavadītais laiks.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piektās daļas otrā teikuma noteikumiem apsūdzētajam piespiedu darba laikā ir ieskaitāms daļēji izciestais piespiedu darbs pēc Valmieras rajona tiesas 2015.gada 24.aprīļa sprieduma.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. D/ kompensācijas pieteikums par kompensācijas EUR 710 piedziņu ir apmierināms. Tiesas izmeklēšanas laikā tika noskaidrots, ka ar apsūdzētā izdarīto krāpšanu cietušajam /pers. D/ tika nodarīti zaudējumi EUR 710.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. F/ kompensācijas pieteikums par kompensācijas EUR 665 piedziņu ir apmierināms. Tiesas izmeklēšanas laikā tika noskaidrots, ka ar apsūdzētā izdarītajām krāpšanām cietušajam /pers. F/ tika nodarīti zaudējumi EUR 670, no kuriem cietušais /pers. F/ lūdz piedzīt EUR 665.

Tiesa atzīst, ka cietušās /pers. H/ kompensācijas pieteikums par kompensācijas EUR 207,55 piedziņu ir apmierināms. Tiesas izmeklēšanas laikā tika noskaidrots, ka ar apsūdzētā izdarītajām maksāšanas līdzekļa nelikumīgajām izmantošanām cietušajai /pers. H/ tika nodarīti zaudējumi EUR 207,55.

Tiesa atzīst, ka cietušā /pers. I/ kompensācijas pieteikums par kompensācijas EUR 178,68 piedziņu ir apmierināms. Tiesas izmeklēšanas laikā tika noskaidrots, ka ar apsūdzētā izdarīto maksāšanas līdzekļa nelikumīgo izmantošanu cietušajam /pers. I/ tika nodarīti zaudējumi EUR 178,68.

Tiesa atzīst, ka cietušā akciju sabiedrības „4finance" kompensācijas pieteikums par kompensācijas EUR 635,65 piedziņu ir apmierināms daļēji, proti, daļā par kompensācijas EUR 600 piedziņu, bet daļā par kompensācijas EUR 35,65 piedziņu minētais kompensācijas pieteikums ir noraidāms. No cietušā akciju sabiedrības „4finance" kompensācijas pieteikuma izriet, ka cietušais akciju sabiedrības„4finance" lūdz piedzīt kompensāciju EUR 600 par uz aizdevuma līgumu pamata izmaksātajiem EUR 600, kā arī EUR 35,65 kā procentus par izsniegtās summas lietošanu (EUR 22,15) un maksājumu kavēšanu (EUR 13,50). Tiesas izmeklēšanas laikā tika noskaidrots, ka ar apsūdzētā izdarīto datorkrāpšanu cietušajam akciju sabiedrībai „4finance" tika nodarīti zaudējumi EUR 600. Vienlaikus tiesa cietušā akciju sabiedrības „4finance" kompensācijas pieteikuma sakarā ņem vērā to, ka zaudējumi cietušajam akciju sabiedrībai „4finance" ir nodarīti ar noziedzīgu nodarījumu, nevis ar tiesiski noslēgtu darījumu. Tādēļ šajā gadījumā tiesai nav pamata piedzīt no apsūdzētā par labu cietušajam akciju sabiedrībai „4finance" procentus par izsniegtās summas lietošanu un maksājumu kavēšanu.

Kriminālprocesa likuma 22.pants paredz, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu ir radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālas iespējas morālās un materiālās kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai.

Civillikuma 1775. un 1779.pants uzliek par pienākumu personai, kura vainojama zaudējumu nodarīšanā, atlīdzināt cietušajam nodarītos zaudējumus.

Tiesa, ņemot vērā to, ka apsūdzētajam ir piešķirts trūcīgas personas statuss, secina, ka apsūdzētā mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju samaksu par aizstāvju kriminālprocesā sniegto juridisko palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem. Tādējādi tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmās daļas 1.punkta noteikumiem apsūdzētais ir atbrīvojams no samaksas par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību. Tādēļ samaksa par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību ir sedzama no valsts līdzekļiem.

Tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 513., 514.pantu, 520.panta pirmo daļu, 523., 527., 528., 529.pantu un 530.panta pirmo un otro daļu,

n o s p r i e d a :

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2014.gada 21.maijā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz septiņiem (7) mēnešiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 177.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2014.gada 16.jūnijā, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz pieciem (5) mēnešiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz četriem (4) mēnešiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 193.[1] panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2014.gadā, laika posmā no 1. līdz 4.augustam, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 177.[1] panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz sešiem (6) mēnešiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 193.[1] panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskāciju.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2014.gada 4.augustā, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskāciju.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2014.gada 6. un 7.augustā, un sodīt ar brīvības atņemšanu sešiem (6) mēnešiem, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskāciju.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 193.[1] panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2014.gadā, laika posmā no septembra līdz 4.oktobrim, un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz diviem (2) mēnešiem.

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 193.panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā, kas izdarīts 2014.gada 9. un 10.oktobrī, un sodīt ar brīvības atņemšanu uz pieciem (5) mēnešiem, nepiemērojot papildsodu – mantas konfiskāciju.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu galīgo sodu /pers. B/ pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt, piespriestos sodus daļēji saskaitot, proti, brīvības atņemšanu uz vienu (1) gadu diviem (2) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu /pers. B/ notiesāt nosacīti, nosakot pārbaudes laiku uz vienu (1) gadu sešiem (6) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo, trešo un piekto daļu noteikt /pers. B/ galīgo sodu pēc šā sprieduma un Valmieras rajona tiesas 2015.gada 24.aprīļa sprieduma, piespriestos sodus pilnīgi saskaitot, proti, brīvības atņemšanu uz vienu (1) gadu diviem (2) mēnešiem nosacīti ar pārbaudes laiku uz vienu (1) gadu sešiem (6) mēnešiem un piespiedu darbu uz divsimt desmit (210) stundām.

Atcelt /pers.B/kriminālprocesā piemērotos drošības līdzekļus – pieteikšanos noteiktajā laikā policijā un aizliegumu izbraukt no valsts.

Brīvības atņemšanas soda laikā /pers. B/ ieskaitīt kriminālprocesā apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 22.oktobra līdz 2015.gada 24.martam.

Piespiedu darba laikā /pers. B/ ieskaitīt daļēji izciesto piespiedu darbu pēc Valmieras rajona tiesas 2015.gada 24.aprīļa sprieduma, proti, trīsdesmit divas (32) stundas piespiedu darba.

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. D/ kompensāciju EUR 710 (septiņsimt desmit *euro*).

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. F/ kompensāciju EUR 665 (sešsimt sešdesmit piecus *euro*).

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. H/ kompensāciju EUR 207,55 (divsimt septiņus *euro* 55 centus).

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. I/ kompensāciju EUR 178,68 (simt septiņdesmit astoņus *euro* 68 centus).

Piedzīt no /pers. B/ par labu akciju sabiedrībai „4finance" kompensāciju EUR 600 (sešsimt *euro*).

Noraidīt akciju sabiedrības „4finance" kompensācijas pieteikumu daļā par kompensācijas EUR 35,65 piedziņu.

Atbrīvot /pers.B/no samaksas par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību un samaksu par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību segt no valsts līdzekļiem.

Spriedumu var pārsūdzēt (noprotestēt) tikai daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā pēc dienas, kad kļuvis pieejams pilns spriedums, apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesai, iesniedzot sūdzību (protestu) Valmieras rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības laiks – 2015.gada 19.jūnijs.

Tiesnesis A.MELBERGS